

ΠΑΡΑΜΥΘΙ #17

«Τα κουκιά του παπά»

(Βάστα Αρκαδίας - Πελοπόννησος)

Διαγωνισμός παραδοσιακού παραμυθιού

eBooks4Greeks.gr

ΠΑΡΑΜΥΘΙ #17

Ψηφίστε το παραμύθι που σας άρεσε περισσότερο [εδώ](#) μέχρι

30/09/2011

Δείτε όλα τα παραμύθια [εδώ](#)

Τα κουκιά του παπά

(Βάστα Αρκαδίας - Πελοπόννησος)

Στα χρόνια τα πολύ παλιά, σ' ένα μικρό ορεινό χωριό, ένα μεγάλο πρόβλημα βασάνιζε τον παπά και τους κατοίκους του χωριού. Ένα πρόβλημα που κάθε χρόνο ταλαιπωρούσε όλο το χωριό. Ο παπάς του χωριού δεν ήξερε πώς να προσδιορίζει σωστά τον χρόνο έτσι ώστε να τελει σωστά τα μυστήρια της εκκλησίας και να γίνονται όλα στην ώρα τους. Ημερολόγια δεν υπήρχαν για να δείχνουν την ημερομηνία ούτε όμως και ρολόγια για να μετρούν το χρόνο. Τα χρόνια εκείνα ήταν δύσκολα μα η εκκλησία κρατούσε ενωμένους τους χωριανούς και τους έδινε κουράγιο και ζωή.

Έτσι λοιπόν ξεκινά ο παπάς του χωριού να πάει στον δεσπότη της περιοχής για να του πει πότε έχουμε Χριστούγεννα και Πάσχα και πότε γιορτάζει το χωριό και οι Άγιοι του. Αγράμματος και καλοσυνάτος ο παπάς του χωριού μιλάει με το δεσπότη και αυτός του εξηγεί όλα όσα θέλει να μάθει. Προβληματίζεται όμως γιατί πλησιάζει το Πάσχα και φοβάται πως θα το ξεχάσει. Ζητάει λοιπόν από τον δεσπότη να του πει πόσες μέρες έχουμε μέχρι το Πάσχα. Εκείνος του απαντά πως θέλουμε ακόμα εξήντα ημέρες μέχρι το Πάσχα και να φροντίσει να μην το ξεχάσει γιατί είναι μεγάλη γιορτή.

Ο παπάς πηγαίνει στο χωριό γρήγορα γρήγορα και σκέφτεται τι να κάνει για να μην ξεχάσει το Πάσχα. Κάθεται λοιπόν μπροστά στο τζάκι του και μια καταπληκτική ιδέα του έρχεται. Μετράει εξήντα κουκιά και τα βάζει μέσα σε μια φλάσκα. Κάθε πρωί θα τρώω κρυφά, λέει, ένα κουκί και σαν τελειώσει η φλάσκα θα κάνω Λαμπρή!

Η καλή όμως η παπαδιά αγαπούσε πολύ τον παπά. Βλέποντας πως κάθε πρωί τρώει και από ένα κουκί και για να τον ευχαριστήσει, πιάνει και ρίχνει κρυφά μέσα στη φλάσκα άλλη μια οκά κουκιά. Ο παπάς μου, σκέφτηκε, θα χαρεί που η φλάσκα του δεν θα τελειώσει ποτέ από κουκιά και θα έχει κάθε πρωί να φάει και από ένα.

Πέρασαν σαράντα μέρες, πέρασαν εξήντα μέρες, πέρασαν μήνες, πέρασε και η άνοιξη αλλά το Πάσχα δεν φαινόταν πουθενά. Απελπισμένοι οι κάτοικοι του χωριού αποφάσισαν να πάνε στον παπά και να τον ρωτήσουν πότε θα έρθει το Πάσχα και γιατί είχε

αργήσει τόσο πολύ. Πάνε λοιπόν όλοι αποφασισμένοι στο σπίτι του παπά. Ο πιο θαρραλέος από όλους φωνάζει του παπά: Παπά μου, θα έρθει φέτος το Πάσχα; και ο παπάς τότε θυμήθηκε πως το πρωί η φλάσκα του είχε ακόμα μέσα αρκετά κουκιά και του λέει: Κατά πως λένε τα κουκιά και μαρτυράει η φλάσκα, φέτος δεν θα έχουμε Λαμπρή μήτε καθόλου Πάσχα...

Το παραπάνω παραμύθι μου το έχει πει η μητέρα μου, Μαρία Ζώη, της οποίας το έχει πει η μητέρα της και γιαγιά μου Ελένη Αριστείδου Ζώη. Πρόκειται για μια αληθινή ιστορία από το χωριό τους Βάστα Αρκαδίας, ένα μικρό ορεινό χωριό της νοτιοδυτικής Αρκαδίας. Η παραπάνω ιστορία χρονολογείται από τα χρόνια μετά την Τουρκοκρατία. Ακόμη και σήμερα η ιστορία αυτή ακούγεται τους καλοκαιρινούς μήνες στα δρομάκια και στις βρύσες του χωριού και ακόμη και σήμερα όλοι μιλούν για τον καλοκάγαθο παπά του χωριού τους.

Παπαντωνοπούλου Αριστεά
aristea_pap@hotmail.com